

Eelotsuse küsimus

1. Kas ELTL artiklit 48 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, millega on kehtestatud, et ennetähtaegse vanaduspensioni saamiseks peab saadaoleva pensioni suurus ületama miinimumpensionit, mida makstaks asjaomasele isikule sama liikmesriigi õigusnormide alusel, tõlgendades seda „saada olevat pensionit“ tegeliku pensionina, mida maksab üksnes pädev liikmesriik (antud juhul Hispaania), ilma et arvesse võetaks ka tegelik pension, mida ta võiks saada tänu mõnele muule sama laadi hüvitisele mõnelt muult liikmesriigilt või liikmesriikidelt?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Madalmaad) 18. juunil 2018 – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV versus Autoriteit Consument en Markt

(Kohtuasi C-399/18)

(2018/C 294/48)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV

Vastustaja: Autoriteit Consument en Markt

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määruse (EÜ) nr 715/2009⁽¹⁾ maagaasi ülekandevõrkudele juurdepääsu tingimuste kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1775/2005 artikli 13 lõikega 1 on kooskõlas võimsuse alusel ühtse tariifi kehtestamine, mis ei olene võrgukasutaja laadist, vaid lepingulisest võimsusest?

⁽¹⁾ ELT 2009, L 211, lk 36.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajský soud v Praze (Tšehhi Vabariik) 18. juunil 2018 – Herst, s.r.o. versus Odvolací finanční ředitelství

(Kohtuasi C-401/18)

(2018/C 294/49)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Krajský soud v Praze

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Herst, s.r.o.

Vastustaja: Odvolací finanční ředitelství

Eelotsuse küsimused

1. Kas iga maksukohustuslane tuleb lugeda maksukohustuslaseks nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (edaspidi „käibemaksudirektiiv“), artikli 138 lõike 2 punkti b tähenduses? Kui mitte, siis milliste maksukohustuslaste suhtes on see säte kohaldatav?

2. Kui Euroopa Kohus vastab, et käibemaksudirektiivi artikli 138 lõike 2 punkt b on kohaldatav niisugusele olukorrale nagu põhikohtuasjas (kus toodete omandaja on registreeritud maksukohustuslane), siis kas seda sätet tuleb tõlgendada nii, et kui neid tooteid lähetatakse või veetakse vastavalt asjakohastele sätetele nõukogu direktiivis 2008/118/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ (edaspidi „aktsiisidirektiiv“), tuleb aktsiisidirektiivis ette nähtud menetlusega seotud tarnet pidada tarneks, mis annab selle sätte kohaselt õiguse maksuvabastusele, ehkki käibemaksudirektiivi artikli 138 lõikes 1 sätestatud maksuvabastuse tingimused ei ole muidu täidetud, kuna kõnealune kaubavedu on seotud teise tehinguga?
3. Kui Euroopa Kohus vastab, et käibemaksudirektiivi artikli 138 lõike 2 punkt b ei ole kohaldatav niisugusele olukorrale nagu põhikohtuasjas, siis kas see, et kaupu veetakse aktsiisi peatamise korra kohaselt, on määrav otsuse tegemisel küsimuses, millisega mitmest järjestikusest tarnest tuleb kaubavedu käibemaksudirektiivi artikli 138 lõikes 1 sätestatud käibemaksuvabastuse kohaldamisel seostada?
4. Kas käibemaksudirektiivi tähenduses „kauba omanikuna käsutamise õiguse“ omandab selline maksukohustuslane, kes ostab kauba teiselt maksukohustuslaselt konkreetse kliendi jaoks, et täita juba saadud tellimus (milles on näidatud kauba liik, kogus, päritolukoht ja kohaletoimetamise aeg), kuid ise seda kaupa füüsiliselt ei käitle, sest müügilepingu sõlmimisel kohustub kauba ostja korraldama kauba veo alates selle päritolukohast, nii et asjaomane maksukohustuslane kõigest võimaldab oma tarnijate kaudu juurdepääsu ostetavale kaubale ja annab (omaenda nimel või sama tarneahela alltarnijate nimel) kauba aktsepteerimiseks vajaliku teabe ning tema kasum sellest tehingust võrdub selle kauba sisseostuhinna ja müügihinna vahega ja selle kauba veo maksumuse eest tarneahelas arveid ei esitata?
5. Kas aktsiisidirektiiviga (näiteks selle artikli 4 lõikega 1 või artikliga 17 või 19) on otseselt või kaudselt, sellise kauba tegeliku käitlemise piiramise kaudu kehtestatud piisavad tingimused selleks, et läheks üle „(aktsiisiga maksustatava) kauba omanikuna käsutamise õigus“ käibemaksudirektiivi tähenduses, nii et kui volitatud laopidaja või registreeritud kaubasaaja selle kauba aktsiisi peatamise korra kohaselt vastavalt aktsiisidirektiivist tulenevatele tingimustele üle võtab, tuleb see käibemaksuga maksustamisel kaubatarneks lugeda?
6. Kas selles kontekstis, pidades silmas ühe kaubaveoga tarneahelas aktsiisi peatamise korra kohaselt kaubaveoga seotud kaubatarne kindlakstegemist, on vaja eeldada, et käibemaksudirektiivi mõistes transport algab ja lõpeb vastavalt aktsiisidirektiivi artiklile 20?
7. Kas neutraalse käibemaksustamise põhimõttega või muu liidu õiguse põhimõttega on vastuolus konstitutsioonilise põhimõtte *in dubio mitius* kohaldamine riigisisese õiguses, millest tulenevalt peavad ametiasutused juhul, kui õigusnormid ei ole selged ja neid on objektiivselt võimalik mitmeti tõlgendada, valima asjaomase õigusnormi kohaldamisel kuuluvale isikule (käesoleval juhul käibemaksukohustuslasele) kasuliku tõlgenduse? Kas selle põhimõtte kohaldamine oleks liidu õigusega kooskõlas vähemalt sel juhul, kui see piirduks olukordadega, kus juhtumi faktilised asjaolud eelnesid vaidlusaluses õigusküsimuses siduva tõlgenduse andmisele Euroopa Liidu Kohtu poolt, kes on tuvastanud, et õige on teine, maksukohustuslase jaoks vähem soodne tõlgendus?

Kui põhimõtet *in dubio mitius* on võimalik kohaldada:

8. Kas võttes arvesse liidu õigusega kehtestatud piiranguid ajal, mil maksustatavad tehingud käesoleval juhul sooritati (novembrist 2010 kuni maini 2013), oli võimalik asuda küsimuses, kas õigusmõistetel „kaubatarne“ või „kaubavedu“ on (või ei ole) nii käibemaksudirektiivi kui ka aktsiisidirektiivi tähenduses üks ja sama sisu, objektiivselt seisukohale, et vastus on õiguslikus mõttes ebakindel ja võimaldab kahte tõlgendust?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2009, L 9, lk 12.